

Evropa se znovu schroderizuje?

Ni nationalinterest.org/feature/europe-re-schroderizing-206472

14. května 2023

Za posledních padesát let si západoevropské energetické podniky vytvořily hluboké osobní a obchodní vazby se sovětským a poté ruským plynárenským průmyslem. Největším představitelem tohoto vztahu je bývalý německý kancléř Gerhard Schröder. Jako kancléř uvolnil cestu projektu plynovodu Nord Stream 1 a po svém odchodu z funkce se stal jeho předsedou. Vedle této práce byl vytrvalým zastáncem stále silnějšího německo-ruského energetického vztahu.

Pro Schrödera a jemu podobné v evropském energetickém sektoru nemusí drobná záležitost totální války státu proti státu na evropském kontinentu mezi Ruskem a Ukrajinou nutně znamenat konec běžného podnikání. Prozatím je pravdou, že vývoz ruského plynovodního plynu Gazpromu do Evropské unie zkolaboval. Přesto se mnoho obchodních a politických vůdců chce co nejdříve vrátit do „normálu“. Již v Německu vyzval saský premiér k opravě plynovodu

Nord Stream 1 a obnovení toků ruského plynu . V Itálii byl jeden z členů rusko-italské energetické staré gardy Paolo Scaroni zvolen předsedou italského energetického gigantu ENEL.

Není příliš těžké vidět hru při hře. Dav „jako obvykle“ vedený lidmi jako Schroder a Scaroni bude prosazovat uzavření dohod o tocích plynu s Moskvou.

Re-Schroderizace vypadá na první pohled nemožně. Dovoz ruského plynovodu do Evropy klesl ze 40 procent evropského dovozu na přibližně 5 procent. Největší ruský dovozce plynu, Německo, zajistil několik nových plovoucích lodí na zplynování LNG pro dovoz LNG. Němečtí ministři neustále opakují řeči o energetické diverzifikaci. Německo bude odebírat norský zemní plyn, zkapalněný zemní plyn, větrnou energii, solární energii – všechno *kromě* ruského plynu. Ruský zemní plyn však pod radarem zcela nezmizel. I když je pravda, že dovozy *ruských ropovodů* zkolabovaly, *ruské* dovozy LNG se zvýšily. Ve skutečnosti je v celé EU ruský dovoz LNG nyní pouze na druhém místě za dovozem LNG do USA .

Podstatnější je, že systém ekonomické a politické podpory pro dovoz ruské energie v západní Evropě nezmizel. Může se stát, že v současné době usiluje o nižší viditelnost, ale tento podpůrný systém je připraven znovu se zapojit a tlačit ruský plyn v první vhodné chvíli. Již máme saského premiéra Michaela Kretschmera, který se zasazuje o opravu Nord Stream 1. Zajímavé je, že Kretschmer jako ospravedlnění používá potlačení německé jaderné elektrárny, z nichž poslední tři byly vypnuty 15. dubna. Tento případ pro obnovení toků přes Nord Stream 1 zapadá do širší strategie německých příznivců ruského plynu. Vědí, že s efektivním ukončením dovozu ruského plynu bude obtížné zajistit Německu dostatek alternativních zdrojů energie. Ztráta celkem šesti jaderných elektráren za poslední tři roky zvyšuje poptávku po větším množství energie odjinud a omezení plánování znesnadňují přivedení větrné energie na vylepšené sítě tam, kde je potřeba. Nikdo nechce masivně zvyšovat spotřebu uhlí (i když se to děje). Vše, co němečtí zastánci ruské

energie potřebují, je opravdu studená zima a Číňané nakupují na světových trzích dostatečné množství kapalného zemního plynu, takže ceny zemního plynu dramaticky rostou. V tu chvíli se bude řešit oprava Nord Stream 1 – za pouhých 500 milionů dolarů – a návrat k běžnému provozu.

To není jen argument, který zazní jen v Německu. Schroderizace, při níž evropští politici a obchodní manažeři hledají a podporují hluboká spojení s ruským energetickým trhem, byla a zůstává rysem západoevropského energetického sektoru jako celku – nejen v Německu. Re-schroderizaci lze nyní vidět ve hře také v Itálii, kde Meloniho vláda, tlačaná svým proruským Berlusconiho křídlem, jmenovala člena rusko-italské staré gardy energetiky Paola Scaroniho předsedou ENEL, italské energetiky. obří.

Scaroni byl dříve generálním ředitelem další velké italské energetické společnosti ENI a vytvořil si silný vztah, jak dokládají samotné zápisy z Kremlu, s Vladimírem Putinem. Rovněž podpořil a částečně financoval nešťastný projekt South Stream, jehož cílem bylo podkopat Ukrajinu poskytnutím alternativní tranzitní trasy pro ruský plyn do Evropy. Jasným celkovým cílem Moskvy nebylo jen oslabit ukrajinské příjmy, ale také snížit význam Ukrajiny pro EU, aby bylo snazší (teoreticky) zaútočit později, s menší šancí na jakýkoli evropský zájem. ENI pod Scaronim rovněž uzavřela Itálii do ruské plynárenské sítě tím, že udržela dlouhodobé smlouvy o plynu s Gazpromem a získala plynová pole v Rusku.

Stejně jako mnoho dalších, jako je on, Scaroni neprojevil žádné přehodnocení nebo pokání za své činy. Pokračoval v argumentu, že Itálie potřebuje ruský plyn na další desetiletí, a staví se proti sankcím vůči Rusku. A to i přesto, že ruská invaze na Ukrajinu ohrožuje evropskou bezpečnost a mezinárodní pořádek. A to navzdory skutečnosti, že činy Scaroniho, Schrodera a dalších v západoevropském energetickém establishmentu v podstatě povzbudily Putina k úvahám o invazi na Ukrajinu. Z energetického hlediska jejich činy učinily Evropu závislou na ruském plynu, a když

Moskva stáhla energetický kobereček zpod EU, evropští spotřebitelé nakonec zaplatili účet. Náklady na dovoz energie do EU byly v roce 2022 třikrát vyšší než v roce 2021.

Není těžké vidět, že Scaroni bude brzy koordinovat s proruský v německém energetickém establishmentu, aby prosadil obnovení dovozu ruského plynu. Bude stačit studená zima, omezený LNG a vysoké ceny energie a Scaroni bude společně s Gerhardem Schroderem a dalšími ruskými „rozuměči energií“ usilovat o oživení ruských toků plynu. Poté bude plně probíhat Re-schroderizace západoevropského energetického sektoru.

Dr. Alan Riley je vedoucím pracovníkem Atlantic Council, Washington DC. Specializuje se na antimonopolní, obchodní a energetické právo a na otázky politiky EU.

Obrázek: Shutterstock.